

ภาพบันทึกร่องรอยแห่งกายสังขาร

The Memory Of Sere

ศิลปนิพนธ์ฉบับนี้เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตร

ศิลปกรรมศาสตรบัณฑิต สาขาวิชาภาพพิมพ์

คณะสถาปัตยกรรมศาสตร์ สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง

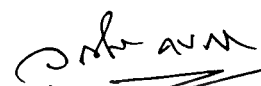
ปีการศึกษา 2557- 2558

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

คณะสถาปัตยกรรมศาสตร์ สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง อนุมัติให้
ศิลปนิพนธ์ ฉบับนี้เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตรปริญญาศิลปกรรมศาสตรบัณฑิต

.....คณบดี คณะสถาปัตยกรรมศาสตร์

คณะกรรมการตรวจศิลปนิพนธ์

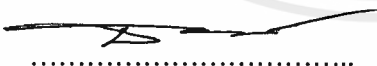

..... ประธานกรรมการ
(ผู้ช่วยศาสตราจารย์วุฒิกร คงคา)

 กรรมการ กรรมการ
(รองศาสตราจารย์กัญจณา คำโสภี) (รองศาสตราจารย์สุรพงษ์ สมสุข)

 กรรมการ กรรมการ
(ผู้ช่วยศาสตราจารย์คณากร คชาชีวะ) (อาจารย์ธนสาร พัฒนสุทธิชกุล)

..... กรรมการ
(อาจารย์พิชชา แก้วทองตาล)

..... กรรมการและเลขานุการ
(อาจารย์ยุทธนา นิ่มเกตุ)

..... อาจารย์ที่ปรึกษาศิลปนิพนธ์
(อาจารย์ธนสาร พัฒนสุทธิชกุล)

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

หัวข้อศิลปนิพนธ์	ภาพบันทึกร่องรอยแห่งกายสังขาร
	The Memory Of Sere
ชื่อ	นาย ตรีรัตน์ อาชวานนท์
รหัสนักศึกษา	54020443
สาขาวิชา	ภาพพิมพ์
คณะ	สถาปัตยกรรมศาสตร์
ปีการศึกษา	2557 - 2558
อาจารย์ที่ปรึกษา	อาจารย์ธนสาร พัฒนสุทธิชกุล

บทคัดย่อ

ข้าพเจ้าได้ทำศิลปนิพนธ์ฉบับนี้เพื่อศึกษาและปฏิบัติจึงนำมาสู่ผลสำเร็จของกระบวนการถ่ายภาพ เกิดจากการสังเกตสภาพร่างกายของมนุษย์ในวัยชราภาพ เพื่อหาความจริงและความงามในเชิงสุนทรียภาพ และต้องการบันทึกเวลา ณ ขณะนั้นโดยกระบวนการถ่ายภาพ

จากการทดลองและได้พัฒนามาสู่งานจริง ข้าพเจ้าได้มีการเข้าใจวิธีการถ่ายภาพมากขึ้น รู้จักการหามุมมองที่หน้าสนใจเพื่อนำเสนอเป็นงานศิลปะภาพถ่าย นอกจากนั้นข้าพเจ้ายังได้มีความใกล้ชิดกับแบบผู้เป็นย่าแท้ๆของตัวเอง ซึ่งเป็นผลดี และทำให้การทำงานในโครงการนี้มีความราบรื่น และมีความสุขในเชิงด้านจิตใจของคุณย่าและตัวข้าพเจ้าเอง นอกจากนี้ข้าพเจ้าต้องการถ่ายทอดงานศิลปะภาพถ่าย โครงการนี้ ให้ทุกคนได้ตระหนักถึงความไม่คงทนถาวรของร่างกายมนุษย์ ที่เป็นไปตามสภาพกาลเวลา ที่มาจากการใช้งานร่างกายของร่างกายมนุษย์

งานศิลปะภาพถ่ายนี้ข้าพเจ้า ต้องการเผยแพร่ให้เห็นถึงความเป็นสาระที่แท้ของกายสังขารของมนุษย์โดยแท้จริง เพื่อเป็นการเตือนสติ และให้เห็นถึงความงามในมุมมองของร่างกายที่เสื่อมสภาพ จากกระบวนการถ่ายภาพของข้าพเจ้า

กิตติกรรมประกาศ

ศิลปนิพนธ์นี้สำเร็จได้ด้วยการช่วยเหลือจากอาจารย์ที่ปรึกษา อาจารย์ธนสาร พัฒนสุทธิชุลกุล ที่ให้ความช่วยเหลือและคอยดูแลอย่างใกล้ชิดคอยตักเตือนเมื่อกระทำผิดและสนับสนุนเมื่อเห็นว่สมควร ให้คำชี้แนะช่วยแก้ปัญหาตลอดจนให้ความรู้และประสบการณ์ที่ดีแก่ข้าพเจ้า

ขอขอบพระคุณ คุณย่าผลศิริที่เป็นแบบอย่างภาพและร่วมทำงานศิลปะ โครงการนี้ให้ข้าพเจ้าได้บันทึกภาพถ่ายในการทำผลงานศิลปะชุดนี้มาโดยตลอดที่ ขอบพระคุณคุณพ่อ(พันโท พลพัฒน์ อาชวานนท์) คุณแม่(นาง เขาวมาลย์ อาชวานนท์) ที่ให้การสนับสนุนอุปกรณ์การเรียนตลอดจนเครื่องมือและสื่อทุกชนิดในการสร้างสรรค์ผลงานศิลปะ และการสนับสนุนการทำศิลปนิพนธ์นี้ ขอขอบคุณ นางสาว สิริกานต์ ช่วยนุกูล ผู้ช่วยในช่วงเวลาทำงาน และคอยให้คำแนะนำเป็นอย่างดีมาโดยตลอด

สำหรับคุณงามความดีอันใดที่เกิดจากศิลปนิพนธ์ฉบับนี้ ข้าพเจ้าขอมอบให้กับบิดามารดา ซึ่งเป็นที่รักและเคารพยิ่ง ตลอดจนครูอาจารย์ที่เคารพทุกท่านที่ได้ประสิทธิ์ประสาทวิชาความรู้และถ่ายทอดประสบการณ์ที่ดีให้แก่ข้าพเจ้า

ศรัยรัตน์ อาชวานนท์

สารบัญ

	หน้า
บทคัดย่อ	ก
กิตติกรรมประกาศ	ข
สารบัญ	ค
สารบัญภาพประกอบ	ง-ฉ
บทที่ 1 บทนำ	1
1.1 ความสำคัญของโครงการ	1
1.2 วัตถุประสงค์ของโครงการ	1
1.3 ขอบเขตของโครงการ	2
บทที่ 2 อิทธิพลจากงานศิลปกรรม	3
2.1 อิทธิพลที่ได้รับจากเรื่องราวและแนวคิด	3
2.2 อิทธิพลที่ได้รับจากศิลปิน	4
2.3 แนวความคิดสร้างสรรค์	9
บทที่ 3 วิธีดำเนินการสร้างสรรค์	10
3.1 ภาพถ่ายและการพัฒนาภาพถ่าย	10
3.2 กระบวนการสร้างงาน	18
บทที่ 4 วิเคราะห์การสร้างสรรค์	19
4.1 วิเคราะห์ทัศนธาตุ	19
4.2 วิเคราะห์การจัดองค์ประกอบภาพ	20
บทที่ 5 บทสรุป	26
บรรณานุกรม	27
ผลงานศิลปะ	28
ประวัติผู้เขียน	37

สารบัญภาพประกอบ

ภาพที่	หน้า
1. ภาพที่ 2.1; ผู้เขียนเรื่องเวลา	3
2. ภาพที่ 2.2 ;ภาพหนังสือเรื่อง เวลา	3
3. ภาพที่2.3 ; ภาพถ่ายศิลปิน ลี เจฟฟรี	4
4. ภาพที่2.4 ; ภาพถ่ายชายแก่ที่เน้นรอยเหี่ยวย่น	5
5. ภาพที่2.5 ; ภาพถ่ายที่เน้นท่าทาง	5
6. ภาพที่2.6 ; ภาพถ่ายหญิงชราถืออารมณ์ด้วยดวงตา	6
7. ภาพที่2.7 ; ภาพถ่ายมือที่ถืออารมณ์ด้วยท่าทาง	6
8. ภาพที่2.8 ; ภาพถ่ายศิลปิน ประดิษฐ์ ตั้งประสาทวงศ์	6
9. ภาพที่2.9 ; ภาพถ่ายผลงาน ประดิษฐ์ ตั้งประสาทวงศ์	6
10. ภาพที่2.10 ; ภาพผลงาน ประดิษฐ์ ตั้งประสาทวงศ์	8
11. ภาพที่3.1 ; ภาพถ่ายชั้นที่ 1	10
12. ภาพที่3.2 ; ภาพถ่ายชั้นที่ 2	10
13. ภาพที่3.3 ; ภาพถ่ายชั้นที่ 3	10
14. ภาพที่3.4 ; ภาพถ่ายชั้นที่ 4	10
15. ภาพที่3.5 ; ภาพถ่ายชั้นที่ 5	11
16. ภาพที่3.6 ; ภาพถ่ายชั้นที่ 6	11
17. ภาพที่3.7 ; ภาพร่างชั้นที่ 7	11
18. ภาพที่3.8 ; ภาพถ่ายชั้นที่ 8	11
19. ภาพที่3.9 ; ภาพถ่ายชั้นที่ 1	12
20. ภาพที่3.10 ; ภาพถ่ายชั้นที่ 2	12
21. ภาพที่3.11 ; ภาพถ่ายชั้นที่ 3	12
22. ภาพที่3.12 ; ภาพถ่ายชั้นที่ 4	12
23. ภาพที่3.13 ; ภาพร่างชั้นที่ 5	12
24. ภาพที่3.14 ; ภาพถ่ายชั้นที่ 6	12
25. ภาพที่3.15 ; ภาพถ่ายชั้นที่ 7	13
26. ภาพที่3.16 ; ภาพถ่ายชั้นที่ 8	13
27. ภาพที่3.17 ; ภาพถ่ายชั้นที่ 9	13

สารบัญภาพประกอบ (ต่อ)

ภาพที่	หน้า
20. ภาพที่3.18 ; ภาพถ่ายชั้นที่ 10	13
21. ภาพที่3.19 ; ภาพถ่ายชั้นที่ 1	14
22. ภาพที่3.20 ; ภาพถ่ายชั้นที่ 2	14
23. ภาพที่3.21 ; ภาพถ่ายชั้นที่ 3	14
24. ภาพที่3.22 ; ภาพถ่ายชั้นที่ 4	14
25. ภาพที่3.23 ; ภาพถ่ายชั้นที่ 5	14
26. ภาพที่3.24 ; ภาพถ่ายชั้นที่ 6	14
27. ภาพที่3.25 ; ภาพถ่ายชั้นที่ 7	15
28. ภาพที่3.26 ; ภาพถ่ายชั้นที่ 8	15
29. ภาพที่3.27 ; ภาพถ่ายชั้นที่ 9	15
30. ภาพที่3.28 ; ภาพถ่ายชั้นที่10	15
31. ภาพที่3.29 ; ภาพถ่ายชั้นที่ 1	16
32. ภาพที่3.30 ; ภาพถ่ายชั้นที่ 2	16
33. ภาพที่3.31 ; ภาพถ่ายชั้นที่ 3	16
34. ภาพที่3.32 ; ภาพถ่ายชั้นที่ 4	16
35. ภาพที่3.33 ; ภาพถ่ายชั้นที่ 5	16
36. ภาพที่3.34 ; ภาพถ่ายชั้นที่ 6	16
37. ภาพที่3.35 ; ภาพถ่ายชั้นที่ 7	17
38. ภาพที่3.36 ; ภาพถ่ายชั้นที่ 8	17
39. ภาพที่3.37 ; ภาพถ่ายชั้นที่ 9	17
40. ภาพที่3.38 ; ภาพถ่ายชั้นที่ 10	17
41. ภาพที่4.1 ; วิเคราะห์ทัศนธาตุรูปทรง	19
42. ภาพที่4.2 ; วิเคราะห์ทัศนธาตุลักษณะพื้นผิว	19
43. ภาพที่4.3 ; วิเคราะห์ทัศนธาตุสี	20
44. ภาพที่4.4 ; วิเคราะห์ทัศนธาตุน้ำหนัก	20
45. ภาพที่4.5 ; วิเคราะห์เอกภาพของงาน	21
46. ภาพที่4.6 ; วิเคราะห์ความสมดุล	22

สารบัญภาพประกอบ (ต่อ)

ภาพที่	หน้า
47. ภาพที่4.7 ; วิเคราะห์การเคลื่อนไหวของภาพ	23
48. ภาพที่4.8 ; วิเคราะห์เป็นความเป็นเด่นเป็นรอง	24
49. ภาพที่4.9 ; วิเคราะห์สัดส่วนของภาพ	25
50. ภาพที่1 ; ชื่อผลงาน ภาพบันทึกร่องรอยแห่งกายสังขาร 1	29
51. ภาพที่2 ; ชื่อผลงาน ภาพบันทึกร่องรอยแห่งกายสังขาร 2	30
52. ภาพที่3 ; ชื่อผลงาน ภาพบันทึกร่องรอยแห่งกายสังขาร 3	31
53. ภาพที่4 ; ชื่อผลงาน ภาพบันทึกร่องรอยแห่งกายสังขาร 4	32
54. ภาพที่5 ; ชื่อผลงาน ภาพบันทึกร่องรอยแห่งกายสังขาร 5	33
55. ภาพที่6 ; ชื่อผลงาน ภาพบันทึกร่องรอยแห่งกายสังขาร 6	34
56. ภาพที่7 ; ชื่อผลงาน ภาพบันทึกร่องรอยแห่งกายสังขาร 7	35
57. ภาพที่8 ; ชื่อผลงาน ภาพบันทึกร่องรอยแห่งกายสังขาร 8	36

ภาพบันทึกร่องรอยแห่งกายสังขาร

The Memory Of Sere

นาย ตรีรัตน์ อาชวานนท์

ศิลปนิพนธ์ฉบับนี้เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตร

ศิลปกรรมศาสตรบัณฑิต สาขาวิชาภาพพิมพ์

คณะสถาปัตยกรรมศาสตร์ สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง

ปีการศึกษา 2557– 2558

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ภาพบันทึกร่องรอยแห่งกายสังขาร

The Memory Of Sere

นาย ตรีรัตน์ อาขวานนท์

ศิลปนิพนธ์ฉบับนี้เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตร

ศิลปกรรมศาสตรบัณฑิต สาขาวิชาภาพพิมพ์

คณะสถาปัตยกรรมศาสตร์ สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง

ปีการศึกษา 2557– 2558

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

บทที่ 1

บทนำ

ร่างกายของมนุษย์เป็นสิ่งที่ไม่ถาวรคงทนเสื่อมสภาพตามกาลเวลา ร่องรอยของมนุษย์ของแต่ละบุคคลเป็นเหมือนเอกลักษณ์เฉพาะบุคคล ที่เกิดจากรอยแผล รอยเหยี่ยว่น จากประสบการณ์ของแต่ละบุคคลในแต่ละช่วงของวัย

1.1 ความสำคัญของโครงการ

ข้าพเจ้าได้รับแรงบันดาลใจจากหัวข้อในแนวเรื่อง ภาพบันทึกร่องรอยแห่งกายสังขาร จากการที่ข้าพเจ้าได้ตระหนักถึง ร่างกายของมนุษย์ที่พัฒนาเติบโต เปลี่ยนแปลง ไปจนสมบูรณ์จากนั้นค่อยๆเสื่อมถอยจนไปสู่การดับสูญ ข้าพเจ้าเริ่มสังเกตบุคคลในวัยต่างๆที่อยู่รอบตัวของข้าพเจ้า และข้าพเจ้าพบว่า ร่องรอยที่ปรากฏอยู่บนผิวหนังของวัยชรา นั้น ได้มีการบอกเล่าเรื่องราวบางอย่าง โดยข้าพเจ้าได้แสดงออกในรูปแบบของภาพถ่ายที่จะสะท้อนมุมมองเหล่านั้นได้

โครงการนี้มีจุดประสงค์เพื่อสร้างสรรค์กระบวนการถ่ายภาพในรูปแบบผลงานศิลปะ ที่ถ่ายทอดความรู้สึกนึกคิด ของข้าพเจ้าที่มีต่อ กายสังขารของมนุษย์

จากการทดลองสร้างผลงานศิลปะและพัฒนาอย่างต่อเนื่องทำให้ข้าพเจ้าได้เห็นคุณค่าของความเป็นมนุษย์และความงามที่ต้องการถ่ายทอดออกมาเชิงสุนทรียภาพ

1.2 วัตถุประสงค์ของโครงการ

1. เพื่อให้ผลงานศิลปะชุดนี้ได้ถ่ายทอดถึงความเสื่อมถอยของร่างกายมนุษย์
2. เพื่อบันทึก และแสดงออกจากหัวข้อดังกล่าวด้วยประสบการณ์ตรงที่มีภายในครอบครัว

1.3 ขอบเขตของโครงการ

1. นำเสนอในรูปแบบการถ่ายภาพ
2. แนวทางการสร้างสรรค์เป็นแนวทาง ถ่ายภาพ (Digital Photo)
3. จำนวนผลงาน 8 ชิ้น
 - 4.1 ขนาด 80 x 60 เซนติเมตร
 - 4.2 ขนาด 80 x 60 เซนติเมตร
 - 4.3 ขนาด 80 x 60 เซนติเมตร
 - 4.4 ขนาด 80 x 60 เซนติเมตร
 - 4.5 ขนาด 80 x 60 เซนติเมตร
 - 4.6 ขนาด 80 x 60 เซนติเมตร
 - 4.7 ขนาด 80 x 60 เซนติเมตร
 - 4.8 ขนาด 80 x 60 เซนติเมตร

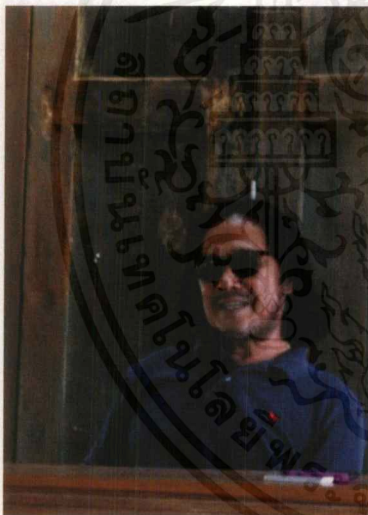

บทที่ 2

อิทธิพลจากงานศิลปกรรม

2.1 อิทธิพลที่ได้รับจากเรื่องราวและแนวคิด

นวนิยายเรื่อง เวลา เป็นเรื่องราวของการเดินของเวลาที่บอกเล่าเรื่องราวของมนุษย์ในช่วงสุดท้ายของชีวิต ตัวละครหลักคือ ผู้กำกับภาพยนตร์ ผู้ซึ่งไปดูละครเวลาที่ทำโดยนักศึกษา และยังถูกกล่าวขานว่าเป็นละครเวลาที่มีความน่าเบื่อที่สุดแห่งปี เรื่องราวของ เวลา พุฒถึงชีวิตความเป็นไปของคนชราที่อาศัยอยู่ในสถานสงเคราะห์คนชราแห่งหนึ่ง ซึ่งมีความซับซ้อนในแง่ของมุมมองการใช้ชีวิตของคนชราแต่ละคน เวลา ได้ถ่ายทอดความเป็นธรรมชาติของลักษณะนิสัย การบอกเล่าถึงวันเวลาแต่ละวันที่ค่อยๆผ่านไป แต่ละวันเพื่อรอคอยวันสุดท้าย

ภาพที่ 2.1; ผู้เขียนเรื่องเวลา

(ชาติ กอบจิตติ 2537)

ที่มา ; <http://pongwut-spock.exteen.com/20110309/entry>

ภาพที่ 2.2 ;ภาพหนังสือเรื่อง เวลา

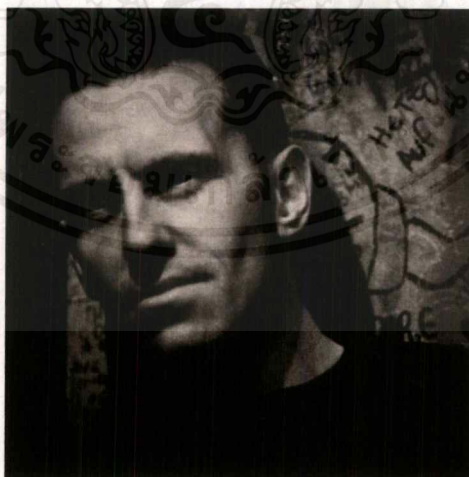
(ชาติ กอบจิตติ 2534)

ที่มา ; <http://teerawatpholyiam.blogspot.com/2014/12/blog-post.html>

แนวคิดหลักหรือแก่นของ เวลา เป็นการสะท้อนแนวคิดทางพุทธศาสนาว่าทุกอย่างในโลกล้วนเป็นสิ่งที่จืดปรุลงแต่ขึ้นมาทั้งสิ้น สมมติขึ้นมาสนองกิเลสแค่นั้น ทุกอย่างนั้นมันไม่ใช่ของเราเลย แม้กระทั่งร่างกายมนุษย์เองที่เป็นแค่การรวมกันขึ้นมาของธาตุทั้งสี่ มองในระดับสูงสุดคือการค้นพบสังขารแห่งชีวิตที่ว่าชีวิตเรานี้แท้จริงแล้ว ไม่มีอะไรเลย จะเห็นได้ว่าผู้เขียนนำเสนอคำว่า “ไม่มีอะไร ไม่มีอะไรจริงๆ” ในนวนิยายเรื่องนี้ ตั้งแต่เปิดเรื่องจนจบเรื่อง ผู้เขียนมุ่งเสนอแนวคิดนี้ให้กับคนชราบนเวทีและผู้กรอเรื่องราวให้เกี่ยวข้องกับตัวละครเอกด้วยเพื่อเป็นเครื่องยึดเหนี่ยวจิตใจในยามเกิดทุกข์ (Teerawat pholyiam, 2557, Internet)

2.2 อิทธิพลที่ได้รับจากศิลปิน

ลี เจฟฟรีย์อาศัยอยู่ในแมนเชสเตอร์ในสหราชอาณาจักร ลี เจฟฟรีย์เริ่มถ่ายภาพด้วยการถ่ายภาพการแข่งขันกีฬา ซึ่งวันหนึ่งเจฟฟรีย์ได้มีโอกาสพบกับคนจรจัดหนุ่มสาวในท้องถนนของกรุงลอนดอน ซึ่งเหตุการณ์ครั้งนั้นทำให้เกิดความเปลี่ยนแปลงต่อวิธีการทำงานศิลปะของเจฟฟรีย์ไปตลอดกาล เจฟฟรีย์เล่าว่าตอนแรกเขาได้แอบถ่ายภาพของหญิงสาวจรจัดและหนุ่มจรจัดคู่นี้ชุกอยู่ในถุนนอน เจฟฟรีย์รู้ว่าเด็กสาวผู้นั้นได้สังเกตเห็นเขา แต่ปฏิกิริยาแรกของเขาคือการเดินออกไปหาเด็กสาวผู้นั้น และได้อธิบายกับเธอในสิ่งที่เขาทำอยู่และพูดคุยกับหญิงสาวที่ไม่มีที่อยู่อาศัย การรับรู้ของเขาเกี่ยวกับการไม่มีที่อยู่อาศัยก็ได้มีความเข้าใจอย่างสมบูรณ์ การถ่ายภาพของเจฟฟรีย์ก็ได้เปลี่ยนแปลงไป

ภาพที่ 2.3 ; ภาพถ่ายศิลปิน ลี เจฟฟรีย์

ลี เจฟฟรีย์ (LEE JEFFRIES)

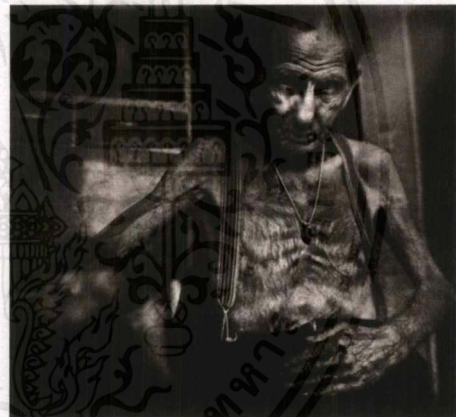
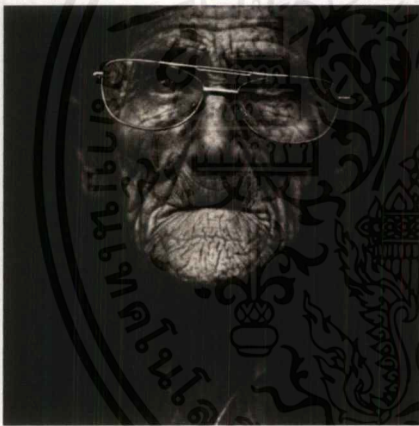
ที่มา ; <http://www.lomography.com/magazine/>

146830-interview-with-photographer-lee-jeffries

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

(Homeless) ชุดผลงานของ ลี เจฟฟรีย์ (LEE JEFFRIES) ซึ่งงานของเจฟฟรีย์จะบอกเล่าถึงอารมณ์ของแบบได้ดีเสมอ และสิ่งเหล่านั้นจะแสดงออกมาทางดวงตา เจฟฟรีย์มักจะมีบทสนทนากับแบบของเขาก่อน เจฟฟรีย์กล่าวว่าบางครั้งมันก็สนุก บางครั้งอันตรายหรือบางครั้งก็เครียดมาก โดยเฉพาะการที่ต้องรับรู้เรื่องราวของหญิงจรจัดที่ต้องโดนข่มขืน งานของเจฟฟรีย์ได้แสดงออกถึงการบอกเล่าในมุมมองของผู้ที่ไม่มีที่อยู่อาศัย โดยผู้คนส่วนมาก มักไม่ได้รับรู้เรื่องราวในส่วนนี้

ผลงานชุด Homeless นี้ เป็นมากกว่าการถ่ายภาพบุคคลหรือการบันทึกเรื่องราว หากแต่อาจยังเป็นเรื่องของ การแสดงความเป็นจิตวิญญาณ เจฟฟรีย์ได้มอบสิ่งๆ ที่มากกว่าเกียรติของคนๆ หนึ่งให้กับพวกเขาอีกด้วย เจฟฟรีย์ได้มอบแสงสว่างในความมืดมิดที่แสนจะริบหรี่ที่พวกเขาเหล่านั้นต้องการบอกอะไรกับคนในสังคมหรือ โลกใบนี้ เจฟฟรีย์มีความตั้งใจที่จะให้งานศิลปะของเขาเป็นเกียรติกับคนไร้บ้านเหล่านั้น เจฟฟรีย์ทุ่มเท เพื่อที่จะแสดงออกถึงความเป็นมนุษย์ด้วยความเชื่อและความตั้งใจทั้งหมดที่มี

ภาพที่ 2.4 ; ภาพถ่ายชายแก่ที่เนิ่นรอยเหยี่ยว

ผลงานภาพถ่ายของ ลี เจฟฟรีย์

ที่มา ; <http://www.all-about-photo.com/>

photographer=Lee%20Jeffries&id

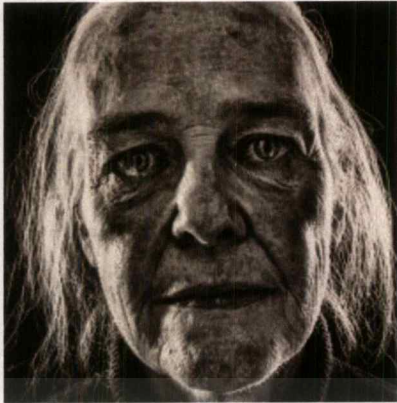
=76&popupimage=2

ภาพที่ 2.5 ; ภาพถ่ายที่เนิ่นทางทาง

ผลงานภาพถ่ายของ ลี เจฟฟรีย์

ที่มา ; <http://www.lomography.com/>

interview-with-photographer-lee-jeffries

ภาพที่ 2.6 ; ภาพถ่ายหญิงชราที่สื่ออารมณ์ด้วยดวงตา ภาพที่ 2.7 ; ภาพถ่ายมือที่สื่ออารมณ์ด้วยท่าทาง

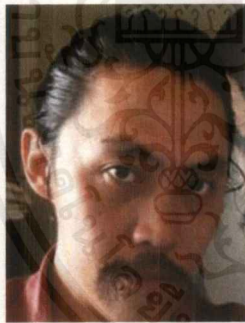
ผลงานภาพถ่ายของ ลี เจฟฟรีย์

ผลงานภาพถ่ายของ ลี เจฟฟรีย์

ที่มา ; <https://www.pinterest.com/wpcallahan>

ที่มา ; <http://en.yellowcorner.com/artistes/>

198/lee-jeffries.aspx)/lee-jeffries/

ภาพที่ 2.8 ; ภาพถ่ายศิลปิน

ภาพที่ 2.9 ; ภาพถ่ายผลงาน

(ประดิษฐ์ ตั้งประสาทวงศ์ : 2014)

(ประดิษฐ์ ตั้งประสาทวงศ์ : 2014.)

ที่มา ; <http://www.rama9art.org/artisan/>

ผลงานชุด เพลิดเพลินหน้า: สามภวังค์

artdb/artists/home.php?p=profiles&name=

ที่มา ; <http://www.car.chula.ac.th>

Pradit%20Tungprasartwong

/art/th/?page_id=3471

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ประติมากรรม ตั้งประสาทวงศ์ ศิลปินผู้นำเสนอการควมรวมระหว่างผลงานสามมิติ (Sculpture) และสองมิติ (Painting) ที่เรียกว่า “Combine Painting” (ปรากฏขึ้นครั้งแรกในศิลปะตะวันตกราวกลางศตวรรษที่ 20) ได้ใช้วัตถุและวัสดุต่างๆ ในชีวิตประจำวันหรือที่สร้างขึ้น โดยเฉพาะเจาะจง มาผสมผสานกับผลงานจิตรกรรมเพื่อสื่อสารความคิดของตนเอง ประติมากรรมทางด้านประติมากรรมในระดับปริญญาตรี และระดับปริญญาโทย้ายมาศึกษาสาขาจิตรกรรมที่มหาวิทยาลัยศิลปากร โดยปัจจุบันเป็นอาจารย์ประจำวิทยาลัยช่างศิลป์ ลาดกระบัง ประสบการณ์การศึกษาในลักษณะดังกล่าวทำให้ศิลปินมองเห็นแนวทางการผสมผสานความเป็นไปได้ของสองลักษณะในการนำเสนอผลงานทัศนศิลป์

“Combine Painting” ของประติมากรรมเริ่มพัฒนาอย่างชัดเจนในปี พ.ศ. 2545 ผ่านผลงานชุด “คิดถึงยาย” และ “การทำงานคือการปฏิบัติธรรม” ในปีถัดมาผลงาน “ในห้วงคำนึง” ประติมากรรมเลือกใช้วัตถุที่มีความสัมพันธ์กับภาพผลงานจิตรกรรมเหมือนจริง เปรียบเทียบกับการขยายมิติการรับรู้ของผู้ชมผ่านการเชื่อมโยงภาพจิตรกรรมที่นำหน้าเป็นการเป็นตัวแทนของสิ่งใดสิ่งหนึ่ง (Representative) และวัสดุที่ทำหน้าที่เป็นตัวแทนของตัวเอง (Non-representative) อย่างไรก็ตามสิ่งที่ประติมากรรมนำเสนอหาใช้สิ่งแปลกใหม่ต่อวงการศิลปะ แต่กลับตอกย้ำให้เห็นถึงการเชื่อมโยงวัตถุปกติ (Ordinary Object) ที่สามารถเรียกร้องให้ผู้ชมเข้าสู่ปรากฏการณ์การซับซ้อนทางสุนทรียศาสตร์ ความคิด และการตีความ ความสัมพันธ์ต่อแบบ ซึ่งทั้งหมดแฝงกลิ่นอายเอกลักษณ์ศิลปะสื่อผสมแบบเอเชียตะวันออกเฉียงใต้ (ศูนย์วิทย์ทรัพยากร, 2014, Internet)

นิทรรศการ เષิณูหน้า: สามภวังค์ นำเสนอประสบการณ์ มุมมอง และปรัชญาของชีวิตที่มนุษย์ต้องเผชิญผ่านอุปมาอุปมัย สามสถานะที่ศิลปินขมวดปมได้แก่ กิเลส Jealousy, Desire, ลัทธิธรรม และ ความ ซึ่งอยู่บนพื้นฐานปรัชญาพระพุทธศาสนา โดยเฉพาะอย่างยิ่งจากประสบการณ์ตรงที่ล้มเหลว ศิลปินนำหลักการทางพุทธศาสนามาบำบัดอาการป่วยที่เกิดจากความผิดปกติเคมีในสมอง เષิณูหน้า: สามภวังค์ จึงเป็นการแลกเปลี่ยนมุมมองที่ศิลปินมองเห็นและประจักษ์ต่อสถานการณ์ในปัจจุบัน ผู้ชมจะสัมผัสสถานะจำลองทั้งสาม ที่ศิลปินสร้างขึ้นเพื่อให้ผู้ชมตระหนักถึงการมีชีวิตและตั้งคำถามต่อการใช้ชีวิตในปัจจุบันที่ไม่ว่าเชื่อชาติใด ชนชั้นใด ต้องล้วนเผชิญกับสถานะดังกล่าว (ศูนย์วิทย์ทรัพยากร, 2014, Internet)

ภาพที่ 2.10 ; ภาพผลงาน

(ประดิษฐ์ ตั้งประสาทวงศ์. 2012. สนทนากับเธอ)

<http://aoret310.blogspot.com/2014/02/more-than-art-moca-bangkok.html>

“สนทนากับเธอ” ผลงานของคุณ ประดิษฐ์ ตั้งประสาทวงศ์ นำเสนอแนวคิด ถึงวัยรุ่นที่มักจะให้ความสำคัญกับแฟนหรือคนรักมากกว่าพ่อแม่ ไม่สนใจว่าแฟนจะเป็นอย่างไรนอกจากความรักที่มีมอบให้กันเท่านั้น จากภาพจะเห็นได้ว่าผู้ชายถึงแม้จะตายกลายเป็นโครงกระดูกแล้ว ผู้หญิงก็ยังโหยหาอาลัยและยังอยากคุยกับผู้ชายคนนั้นอยู่ โดยไม่คิดถึงความจริงว่าคนตายกับคนที่ยังมีชีวิต ไม่มีวันที่จะรักกันทางกายได้อีกต่อไป เหลือเพียงแต่ความทรงจำที่มอบให้กันเท่านั้น จึงเป็นข้อคิดสำคัญ ให้รู้จักอยู่กับปัจจุบัน ไม่ยึดติดกับอดีต ทำปัจจุบันให้ดีที่สุดและรู้จักให้ความสำคัญกับคนที่เรารักอย่างเหมาะสม ไม่มากหรือน้อยเกินไป สิ่งสำคัญที่สุดก่อนที่เราจะรักใคร่ได้ ต้องรู้จักเริ่มที่จะรักตนเองให้เป็นก่อนที่เราจะไปรักทุ่มเทชีวิตให้กับคนอื่น (ชนพล กัณหสิงห์, 2014, Internet)

สรุป

ด้านแนวความคิด การเรียนรู้วิธีคิดจาก ลี เจฟรีย์ การสร้างงานจากความตั้งใจที่จะช่วยเหลือเพื่อนมนุษย์ ด้วยการแสดงออกหรือเปรียบเสมือนการพูดแทนด้วยภาพถ่ายให้กับผู้คนที่อยู่อาศัย เจฟรีย์เปรียบเสมือนกระบอกเสียงของผู้คนเหล่านั้น การทำงานที่เกิดจากความบังเอิญไปจนสู่ความเชื่อ เจฟรีย์มีวิธีการแสดงออกถึงอารมณ์ด้วยสิ่งใดสิ่งหนึ่ง โดยในงานของเจฟรีย์จะมีทั้งการแสดงออกด้วยดวงตา ท่าทาง และแสง

การเรียนรู้วิธีคิดจากประติมากรรม ตั้งประสาทวงศ์ การสร้างงานจากความเข้าใจชีวิต โดยใช้ธรรมชาติเป็นที่ตั้ง การสื่อสารในเรื่องของความไม่จริงยั่งยืนของชีวิต ยกตัวอย่างเช่น งานชุดเผชิญหน้า: สามภวังค์ ที่บอกเล่าถึงท้ายที่สุดของชีวิต จุดจบที่มนุษย์ทั้งหลายล้วนต้องเผชิญ

2.3 แนวความคิดสร้างสรรค์

ข้าพเจ้ามีแนวทางการสร้างสรรค์งาน โดยนำเสนอออกมาเป็นงานศิลปะด้วยวิธีการถ่ายภาพที่มีวิธีการคล้ายกับศิลปินต่างประเทศ ลี เจฟรีย์ (LEE JEFFRIES) ซึ่งมีการถ่ายทอดอารมณ์จากคนชราเป็นส่วนใหญ่ เน้นทางผิวหนังเหี่ยวย่น ท่าทาง จังหวะอิริยาบถต่างๆ คือแนวทางรูปแบบงานของข้าพเจ้าในโครงการนี้ และส่วนวิธีคิดข้าพเจ้าต้องการที่จะนำเสนอความไม่เที่ยงแท้ของสังขารมนุษย์ มองเป็นสิ่งที่จะต้องเกิดกับมนุษย์ทุกคน ไม่มีใครสามารถหนีได้พ้น ซึ่งวิธีคิดข้าพเจ้าได้สอดคล้องใกล้เคียงกับศิลปินไทย ประติมากรรม ตั้งประสาทวงศ์

บทที่ 3

วิธีดำเนินการสร้างสรรค์

การสร้างสรรค์ผลงานศิลปะนั้น สามารถสร้างสรรค์ผลงานได้หลากหลายวิธีการ และหลากหลายเทคนิค ตามแต่ศิลปินจะมีความถนัด หรือเลือกความเหมาะสมกับรูปแบบผลงานนั้นๆ ข้าพเจ้าเลือกใช้การสร้างสรรค์ผลงานการเก็บข้อมูลด้วยกระบวนการภาพถ่าย โดยการถ่ายภาพเป็นการถ่ายภาพนิ่งเก็บรวบรวมและนำมาคัดเลือกเพื่อรวบรวมเป็นผลงาน

3.1 ภาพถ่ายและการพัฒนาภาพถ่าย

กลุ่มภาพถ่ายชุดที่ 1

ภาพที่3.1 ; ภาพถ่ายชิ้นที่ 1

ภาพที่3.2 ; ภาพถ่ายชิ้นที่ 2

ภาพที่3.3 ; ภาพถ่ายชิ้นที่ 3

ภาพที่3.4 ; ภาพถ่ายชิ้นที่ 4

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ภาพที่3.5 ; ภาพถ่ายชิ้นที่ 5

ภาพที่3.6 ; ภาพถ่ายชิ้นที่ 6

ภาพที่3.7 ; ภาพร่างชิ้นที่ 7

ภาพที่3.8 ; ภาพถ่ายชิ้นที่ 8

ภาพถ่ายชุดที่ 1

ร่างกายของมนุษย์เป็นสิ่งที่ไม่ถาวรทนเสื่อมสภาพตามกาลเวลา ร่องรอยของมนุษย์ของแต่ละบุคคลเป็นเหมือนเอกลักษณ์เฉพาะบุคคล ที่เกิดจากรอยแผล รอยเหี่ยวย่น มีลักษณะที่เฉพาะและมีการเคลื่อนไหวทางความรู้สึก จากประสบการณ์ของแต่ละบุคคลและช่วงของวัย

ได้นำภาพถ่ายชิ้นที่ 5,6,7 และ8 ไปทำงานจริง เพราะมุมแต่ละมุมมีความน่าสนใจที่แตกต่างกัน และได้ถ่ายทอดมุมที่ดูแปลกใหม่ และภาพที่เล็กมายังสามารถเติมเต็มให้งานชุดนี้มีความสมบูรณ์และความน่าสนใจยิ่งขึ้น

กลุ่มภาพถ่ายชุดที่ 2

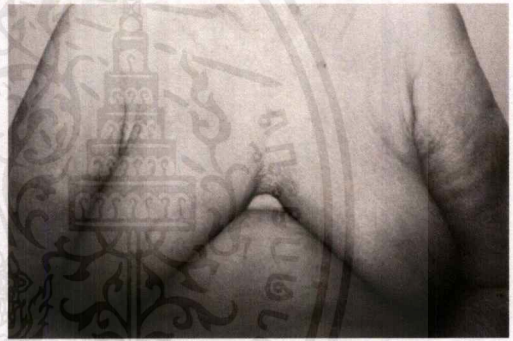
ภาพที่3.9 ; ภาพถ่ายชิ้นที่ 1

ภาพที่3.10 ; ภาพถ่ายชิ้นที่ 2

ภาพที่3.11 ; ภาพถ่ายชิ้นที่ 3

ภาพที่3.12 ; ภาพถ่ายชิ้นที่ 4

ภาพที่3.13 ; ภาพร่างชิ้นที่ 5

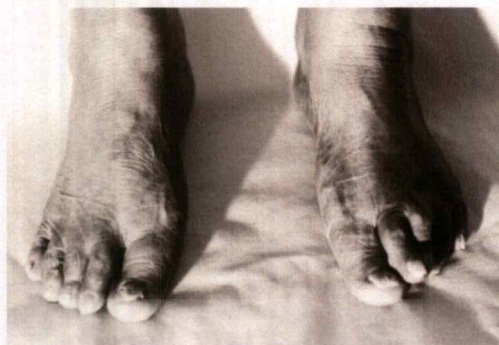

ภาพที่3.14 ; ภาพถ่ายชิ้นที่ 6

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ภาพที่3.15 ; ภาพถ่ายชิ้นที่ 7

ภาพที่3.16 ; ภาพถ่ายชิ้นที่ 8

ภาพที่3.17 ; ภาพถ่ายชิ้นที่ 9

ภาพที่3.18 ; ภาพถ่ายชิ้นที่ 10

ภาพถ่ายชุดที่ 2

ร่างกายของมนุษย์เป็นสิ่งที่ไม่ถาวรคงทนเสื่อมสภาพตามกาลเวลา ร่องรอยของมนุษย์ของแต่ละบุคคลเป็นเหมือนเอกลักษณ์เฉพาะบุคคล ตามอวัยวะส่วนต่างๆของร่างกายมักจะมีจุดที่หน้าสนใจอยู่ ที่เกิดจากรอยแผล รอยเหี่ยวย่น จากประสบการณ์ของแต่ละบุคคลและช่วงของวัย

ได้นำภาพถ่ายชิ้นที่ 3 ทำงานจริง เพราะมีมวลปริมาตรของก้อนเนื้อ และรอยเหี่ยวย่น ที่มีจังหวะ และบ่งบอกได้ชัดเจนของสังขาร

กลุ่มภาพถ่ายชุดที่ 3

ภาพที่3.19 ; ภาพถ่ายชิ้นที่ 1

ภาพที่3.20 ; ภาพถ่ายชิ้นที่ 2

ภาพที่3.21 ; ภาพถ่ายชิ้นที่ 3

ภาพที่3.22 ; ภาพถ่ายชิ้นที่ 4

ภาพที่3.23 ; ภาพถ่ายชิ้นที่ 5

ภาพที่3.24 ; ภาพถ่ายชิ้นที่ 6

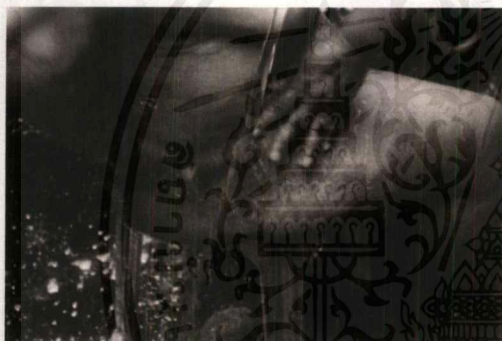
เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ภาพที่3.25 ; ภาพถ่ายชั้นที่ 7

ภาพที่3.26 ; ภาพถ่ายชั้นที่ 8

ภาพที่3.27 ; ภาพถ่ายชั้นที่ 9

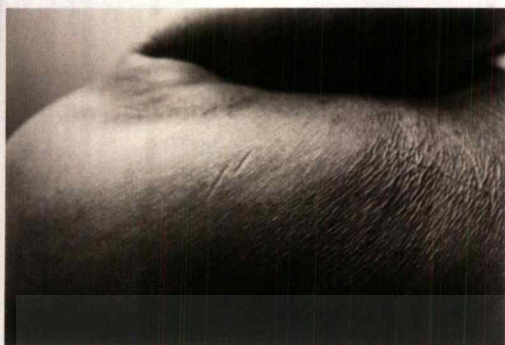
ภาพที่3.28 ; ภาพถ่ายชั้นที่10

ภาพถ่ายชุดที่ 3

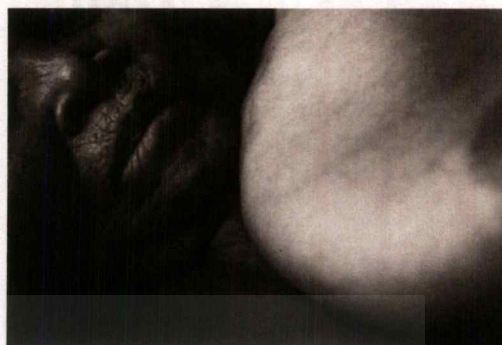
แนวคิดของงานชุดนี้คือ การสังเกตกิจกรรมและอิริยาบถต่างๆของผู้ที่มีร่างกายร่วงโรย การนำตัวแบบ มาถ่ายทอดอารมณ์ผ่านทางจังหวะของหยดน้ำที่ไหลผ่านร่างกาย จึงเกิดอารมณ์และมิติที่มีความหลากหลาย

ได้นำภาพร่างชั้นที่ 2 และ 7 ทำงานจริง เพราะ อารมณ์ของภาพ ที่มีแสงและหยดน้ำองค์ประกอบ และร่างกายที่ผิดรูปไปจากปกติ ที่เกิดจากความเสื่อมคลาย ที่ถูกถ่ายทอดออกมาตามความจริง

กลุ่มภาพถ่ายชุดที่ 4

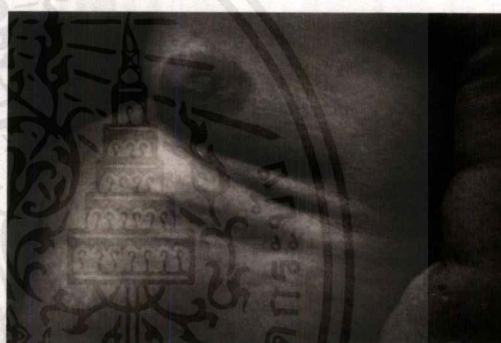
ภาพที่3.29 ; ภาพถ่ายชั้นที่ 1

ภาพที่3.30 ; ภาพถ่ายชั้นที่ 2

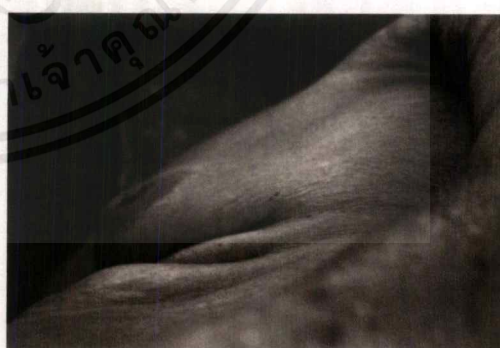
ภาพที่3.31 ; ภาพถ่ายชั้นที่ 3

ภาพที่3.32 ; ภาพถ่ายชั้นที่ 4

ภาพที่3.33 ; ภาพถ่ายชั้นที่ 5

ภาพที่3.34 ; ภาพถ่ายชั้นที่ 6

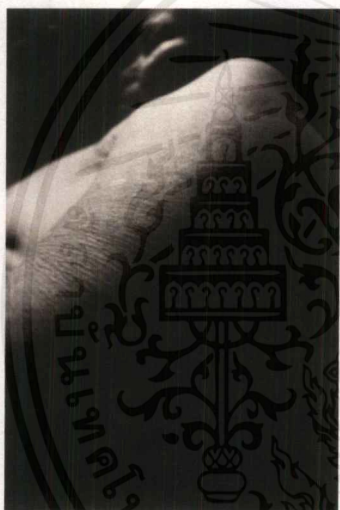
เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

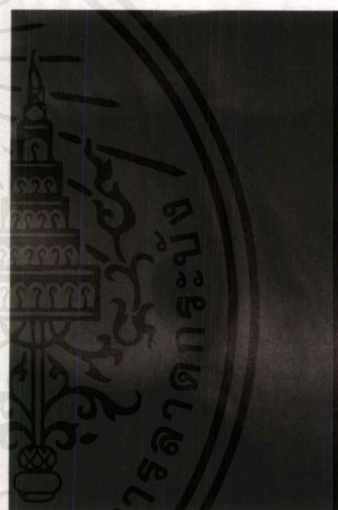
ภาพที่ 3.35 ; ภาพถ่ายชั้นที่ 7

ภาพที่ 3.36 ; ภาพถ่ายชั้นที่ 8

ภาพที่ 3.37 ; ภาพถ่ายชั้นที่ 9

ภาพที่ 3.38 ; ภาพถ่ายชั้นที่ 10

ภาพถ่ายชุดที่ 4

แนวคิดของงานชุดนี้คือ การสังเกตกิจกรรมและอิริยาบถต่างๆของผู้ที่มีร่างกายร่วงโรย การนำตัวแบบ มาถ่ายทอดอารมณ์ผ่านจังหวะท่วงท่าต่างๆ ในการนอนซึ่งเป็นอิริยาบถหนึ่งของผู้ที่แก่ชรา ได้ถ่ายทอดหลายมุมมองของ เพื่อต้องการนำเสนอในมุมที่ดูแปลกใหม่ในร่างสังขารนี้

ได้นำภาพร่างชั้นที่ 3 ทำงานจริง เพราะเป็นจังหวะของแสงที่ทำให้อารมณ์ของภาพดูนิ่ง และเป็นท่าทางของตัวแบบที่กำลังอยู่ในท่านอน ยิ่งทำให้รอยเหี่ยวย่นบนตัวและใบหน้าของแบบทำงานได้เต็มที่

3.2 กระบวนการสร้างงาน

เทคนิคถ่ายภาพบุคคล (Portrait)

ในการสร้างสรรค์ผลงานของข้าพเจ้า ข้าพเจ้าใช้วิธีการถ่ายภาพระยะใกล้โดยใช้แสงจากธรรมชาติเก็บบันทึกเหตุการณ์ประจำวันของเรื่องราวของภาพที่เป็นคนในวัยชรา ในอิริยาบถต่างๆ รวบรวมข้อมูลเพื่อค้นหาความหมายทางองค์ประกอบศิลป์ และจึงเลือกมาเป็นผลงาน

ภาพถ่ายบุคคล นั้น ต้องสื่อสาร อารมณ์ ท่าทาง ความโดดเด่นของแบบออกมาให้ได้ ถ่ายให้รู้ว่า เขาทำอะไร

อาจเป็นเป็น 3 ข้อหลักๆ

- 1.ถ่ายให้เห็นว่าคนๆ นั้นเป็นใคร บุคลิกเป็นยังไง เด็ก สวย หล่อ หนุ่ม สาว มีอายุ เพื่อให้เห็น ลักษณะเฉพาะของแบบ
- 2.อารมณ์ในภาพ เป็นยังไง สนุก เศร้า ร่าเริง เพราะเราต้องการสื่ออารมณ์จากแบบ ถ่ายทอดให้ผู้ที่อยู่ งานได้เข้าใจถึงอารมณ์ ณ ขณะนั้น
- 3.ตัวแบบกำลังทำอะไรอยู่

การปรับระยะชัด(Focus) เพื่อหาจุดเด่นจุดรอง

ตาของคนและกล้อง มีความคล้ายคลึงกันอยู่อย่างหนึ่ง ก็คือการโฟกัส การมองเห็นความชัดมีความคล้ายกันมากมาย สังเกตจากการลองยกนิ้วชี้ขึ้นมา แล้วเอามาใกล้ๆ ตา ประมาณกลางจมูก พยายามมองนิ้วให้ชัด แล้วลองสังเกตดูว่าทุกอย่างที่อยู่ด้านหลังนิ้วจะ "เบลอ" เป็นวิธีการเดียวกับการถ่ายภาพให้หน้าชัดหลังเบลอ

การใช้กล้อง คือการเลือกวัตถุถ่ายอะไรก็ได้ ที่อยู่ใกล้ตัว แล้วทำการ กดชัตเตอร์ครึ่งหนึ่งค้างไว้ พอกล้อง มีเสียงเตือนว่าโฟกัส โดยการจับวัตถุได้แล้ว ก็จัดมุมมองก่อน อาจจะใช้จุดตัดเก้าช่องมาช่วย จากนั้นก็ กดชัตเตอร์ลงสุด จึงจบสิ้นการบันทึกภาพโดยการใช้กล้อง

การทำความคุ้นเคยกับแบบ

เป็นการทำความคุ้นเคย มีปฏิสัมพันธ์กับบุคคลที่เป็นแบบ เพื่อให้คนที่แบบและตากล้องเองไม่เกิดอาการเขินในเวลาทำงาน ทั้งนี้ยังเป็นการหามุมมองที่เด่น หรือหน้าสนใจจากแบบ เพื่อให้สามารถนำเสนองานออกมาได้อย่างมีประสิทธิภาพยิ่งขึ้น

บทที่ 4

วิเคราะห์การสร้างสรรค์

ในผลงานภาพถ่ายในแต่ละภาพของข้าพเจ้านั้น มีความหลากหลายทั้งในเรื่องของมุมมอง และการบอกเล่าในแต่ละภาพ โดยในแต่ละภาพก็ยังเต็มไปด้วยรายละเอียดต่างๆมากมาย เรื่องที่ศนชาติ ที่ประกอบอยู่ในภาพแต่ละภาพ และยังคงประกอบต่างๆ ซึ่งมีความละเอียดและถ้านำมาวิเคราะห์ แล้ว ก็จะทำให้สามารถเข้าใจ ในงานของข้าพเจ้าได้ดียิ่งขึ้น

4.1 วิเคราะห์ทัศนธาตุ

ข้าพเจ้าได้สร้างงานศิลปะในสื่อภาพถ่าย ภายใต้แนวคิดของข้าพเจ้าเอง ซึ่งแต่ละภาพ ประกอบด้วยมุมมองที่หลากหลาย และประกอบไปด้วยทัศนธาตุในภาพแต่ละภาพ ทั้งเรื่องของ เส้น รูปทรง สี น้ำหนัก พื้นผิว ต่างๆ โดยข้าพเจ้าจะนำมาอธิบาย ดังนี้

รูปทรง (Forms)

ข้าพเจ้าเลือกใช้ รูปทรงแบบออร์แกนิก(รูปทรงธรรมชาติ) โดยเป็นรูปทรงจากร่างกายจริง แสดงความสมจริงตามธรรมชาติ

ภาพที่4.1:วิเคราะห์ทัศนธาตุรูปทรง

ลักษณะผิว (Textures)

ลักษณะผิวหนังที่เยว่น ของคนชรา เกิดจากลักษณะผิวหนังของคน รอยเยว่นที่มาจากธรรมชาติที่มีความแตกต่างกัน ซึ่งแทนการบอกเล่าถึงอายุประสบการณ์ และสังขารที่ล่วงเลย

ภาพที่4.2:วิเคราะห์ทัศนธาตุลักษณะพื้นผิว

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

สี (Colour)

ด้วยการใช้น้ำหนักสีขาว เทา ดำ ซึ่งเกิดจากแสงธรรมชาติ โดยบอกเล่าให้เห็นถึง ความชัดเจนของอารมณ์ โดยเน้นหนักไปที่สีและแสง การแสดงออกถึงรอยเหยย่นต่างๆตามเนื้อตัว การแสดงความรู้สึกหดหู่ ห่อเหี่ยว

ภาพที่4.3:วิเคราะห์ทัศนธาตุสี

น้ำหนัก (Volume)

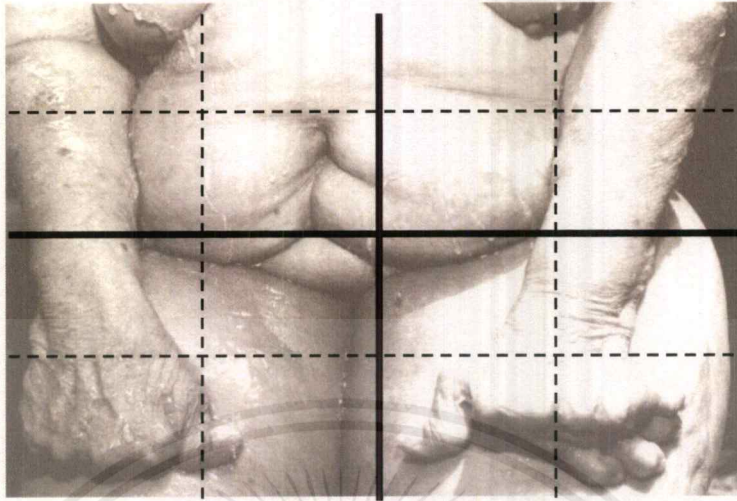

ข้าพเจ้าใช้น้ำหนักอ่อนแก่ ให้เกิดความเป็นน้ำหนักที่ตัดกัน (Contrast) เพื่อบอกความรู้สึกที่ชัดเจน เน้นน้ำหนักอ่อนแก่สร้าง มิติ ความรู้สึก น้ำหนักของ ขาวดำ 3/7 ส่วนของงาน สร้างความเป็นเด่นในงานได้

ภาพที่4.4:วิเคราะห์ทัศนธาตุน้ำหนัก

4.2 วิเคราะห์การจัดองค์ประกอบภาพ

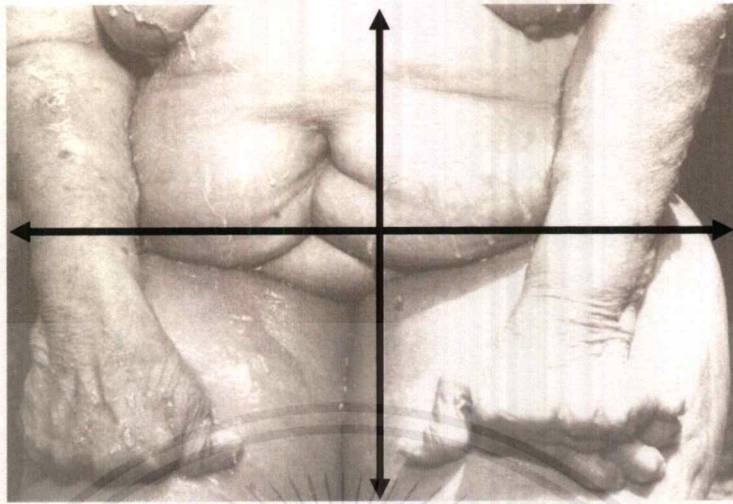
ข้าพเจ้าได้สร้างสรรค์งานในสื่อภาพถ่ายภายใต้แนวความคิดของข้าพเจ้าเอง ซึ่งแต่ละภาพก็มีมุมมองที่แตกต่างกันไป หมายความว่าข้อมมืองค์ประกอบภาพที่แตกต่างกันไปด้วย โดยข้าพเจ้าจะยกนำมากล่าวและอธิบายในผลงานของข้าพเจ้า ดังต่อไปนี้

ภาพที่4.5 ; วิเคราะห์เอกภาพของงาน

1. เอกภาพ (unity)

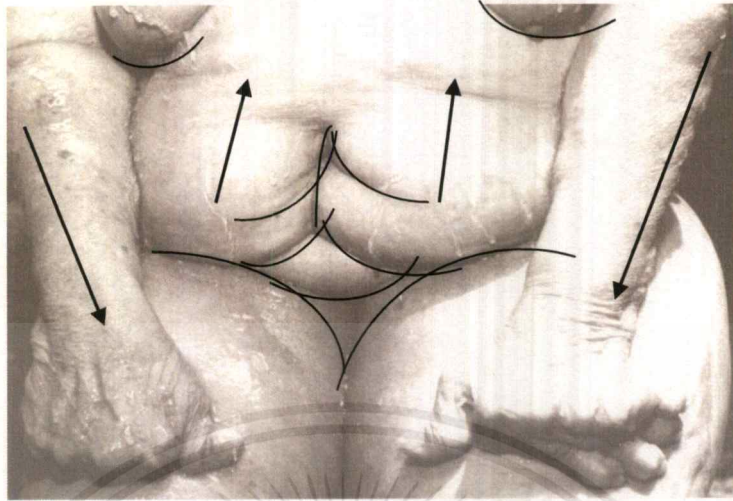
ในผลงานของข้าพเจ้าเกิดจากองค์ประกอบที่มีร่างกายและพื้นผิวที่เป็นร่องรอยเหยี่ยวนเป็นองค์ประกอบ ที่มีน้ำหนัก ของภาพมีน้ำหนักไล่จากสว่างสุดไปจนถึงมืดที่สุด ซึ่งทำให้เป็นภาพสมบูรณ์ สัดส่วนของภาพซ้ายขวาเท่ากันทำให้ผลงานมีความเป็นเอกภาพ

ภาพที่ 4.6 ; วิเคราะห์ความสมดุล

2. ความสมดุล (Balance)

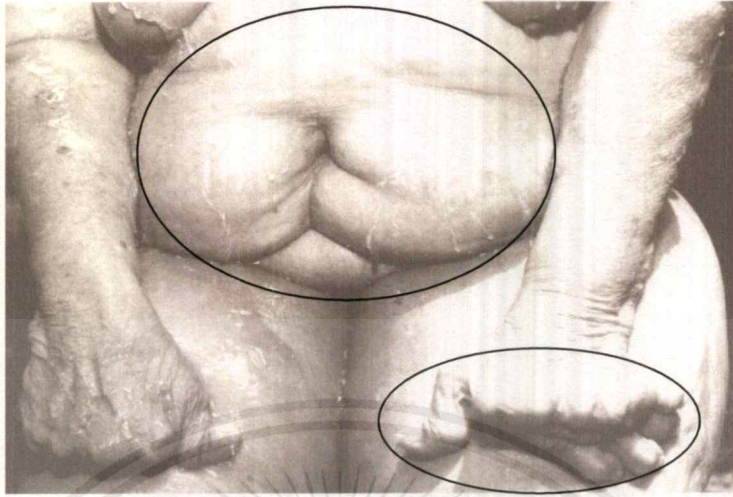
ความสมดุลเป็นสมมาตร (Symmetrical) มีองค์ประกอบของภาพที่มีซ้ายขวาเท่ากัน ไม่หนักไปด้านใดด้าน หนึ่งมีความเป็นเอกภาพ ในตัวชิ้นงานองค์ประกอบของงานสามารถดูได้ง่าย

ภาพที่ 4.7 ; วิเคราะห์การเคลื่อนไหวของภาพ

3. การเคลื่อนไหว (Movement)

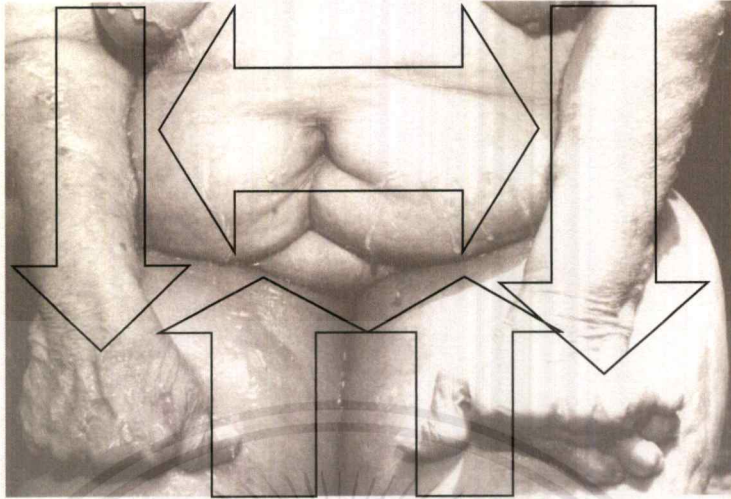
ภาพนี้มีการเคลื่อนไหวทางกายภาพ และทางอารมณ์ เส้นโดยรอบขอบร่างกาย ที่มีทั้งความโค้ง และความชัดเจนของเส้นและร่องรอยที่มีอยู่ ทั่วร่างกายเป็นเส้นที่ปรากฏเด่นชัด ทำให้ร่องรอย มีความเคลื่อนไหวโดยมีเส้นรอบนอกนำสายตา ทำให้อารมณ์ของภาพดูไหลมากขึ้น เป็นเส้นที่มองในเชิงความรู้สึก ที่สามารถแสดงความเคลื่อนไหวได้

ภาพที่ 4.8 ; วิเคราะห์เป็นความเป็นเด่นเป็นรอง

4. เป็นความเป็นเด่นเป็นรอง (Dominance)

ข้าพเจ้าเลือกใช้ความชัดเจนจากขนาดของร่างกาย ให้เป็นประธานของภาพสร้างความเด่น เพื่อให้มีความเป็นเด่นให้เกิดความสมบูรณ์ของภาพ สัดส่วนที่เล็กลงไปเพื่อสร้างความเป็นรองในภาพผลงาน

ภาพที่ 4.9 ; วิเคราะห์สัดส่วนของภาพ

5. สัดส่วน (Proportion)

ข้าพเจ้ามีการเลือกใช้สัดส่วนขนาดต่างๆ ในตำแหน่งต่างๆของภาพที่มีลำตัวเป็นประธานหลัก รูปทรงมือข้างซ้ายและขวาเป็นจุดตรง มีจังหวะของความมืดและสว่างเพื่อขบขันอารมณ์ และแสดงออกถึงความสำคัญของภาพได้อย่างสมบูรณ์

บทที่ 5

บทสรุป

จากการที่ข้าพเจ้าได้เฝ้าสังเกตการณ์เปลี่ยนแปลงทางกายภาพของคุณย่าผู้ใกล้ชิด ซึ่งมีความเปลี่ยนแปลงไปจากความคุ้นชิน ส่งผลให้ข้าพเจ้าเกิดตระหนกในความไม่เที่ยง กายสังขารที่ต้องเสื่อมสลายในวันหนึ่ง การทำงานในครั้งนี้ ส่งผลให้เกิดการมีปฏิสัมพันธ์ที่มากขึ้นระหว่างตัวข้าพเจ้าและคุณย่า เราได้มีการพูดคุย การหยอกล้อและได้ใช้เวลาร่วมกันมากขึ้น ข้าพเจ้านำแนวคิดเรื่องความไม่เที่ยงของกายสังขาร และเวลาปัจจุบันของคุณย่า มาสร้างสรรค์เป็นงานศิลปะ

ข้าพเจ้าได้ศึกษาวิธีคิดและรูปแบบการทำงานของศิลปินบางคนมาประยุกต์ใช้กับงานของข้าพเจ้า โดยนำเรื่องราวประสบการณ์ของความไม่เที่ยงแท้ของกายสังขารมาเป็นแรงบันดาลใจในการทำงาน ข้าพเจ้าเลือกกระบวนการภาพถ่าย โดยถ่ายภาพผิวหนังอันเหี่ยวแห้งของย่า ส่วนต่างๆ ของร่างกายบางส่วนที่บ่งบอกถึงความเป็นเพศและเคยสวยงามเมื่อครั้งยังสาว การถ่ายทอดบอกเล่าถึง กิจวัตรประจำวันที่ซ้ำเดิมของคุณย่า ในอิริยาบถและกาลเวลาที่เปลี่ยนไป

โครงการ ภาพบันทึกร่องรอย แห่งกายสังขาร นี้ทำให้ข้าพเจ้าได้รับรู้ถึงความรู้สึกหลายๆ อย่างของคุณย่าที่ข้าพเจ้าไม่เคยได้รู้มาก่อน เพราะความเคยชินที่เห็นคุณย่าและมีคุณย่าผลิธิมาโดยตลอดในทุกช่วงของชีวิตที่ผ่านมา ในช่วงเวลาระหว่างการดำเนิน โครงการนี้ทำให้ข้าพเจ้าได้ใกล้ชิดกับคุณย่ามากขึ้น และยังเป็นส่วนหนึ่งของการกระชับความสัมพันธ์กับทุกคนในครอบครัวอีกด้วย อีกทั้งสามารถและแสดงภาพบันทึกแห่งกายสังขาร ให้ผู้คนได้ตระหนักถึง ความไม่เที่ยงของกายสังขาร

ปัญหาและข้อเสนอแนะ

ปัญหาในการทำงานของข้าพเจ้าที่มีเวลาเป็นเพียงอุปสรรคในการทำงาน หรือรูปแบบการทำงานของข้าพเจ้าในบางครั้งต้องแปรผันไปตามกิจวัตรของคุณย่า หรืออาจกล่าวได้ว่าตามที่คุณย่าสะดวกนั่นเอง แต่ก็ได้รับความร่วมมือจากคุณย่าผลิธิเป็นอย่างดี

บรรณานุกรม

ธีรวัฒน์ พลเยี่ยม. 2557. วิเคราะห์นวนิยาย เรื่อง เวลา ของชาติ กอบจิตติ. [Online]. Available :

[http:// http://teerawatpholyiam.blogspot.com/2014/12/blog-post.html](http://teerawatpholyiam.blogspot.com/2014/12/blog-post.html) (27/4/2015).

Photo.com. 2558. **Lee Jeffries**. [Online]. Available :

[http:// http://teerawatpholyiam.blogspot.com/2014/12/blog-post.html](http://teerawatpholyiam.blogspot.com/2014/12/blog-post.html) (27/4/2015).

หอศิลปวัฒนธรรม. 2557. **เผชิญหน้า สามภวังค์**. [Online]. Available :

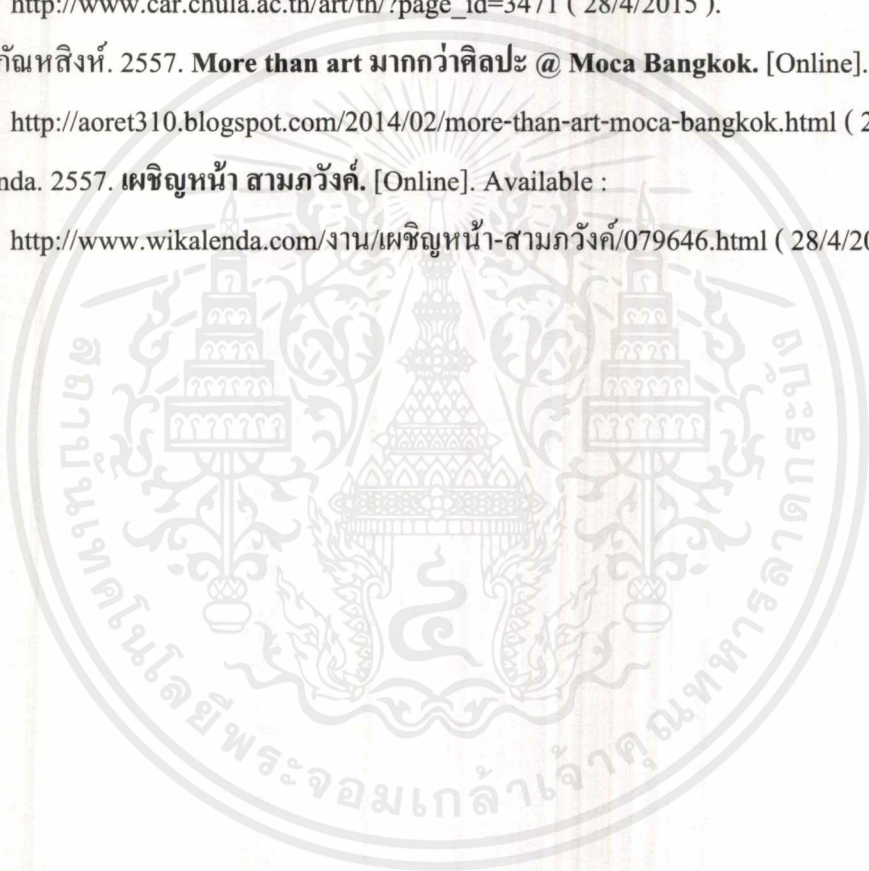
http://www.car.chula.ac.th/art/th/?page_id=3471 (28/4/2015).

ธนพล กัณหสิงห์. 2557. **More than art มากกว่าศิลปะ @ Moca Bangkok**. [Online]. Available :

<http://aoret310.blogspot.com/2014/02/more-than-art-moca-bangkok.html> (28/4/2015).

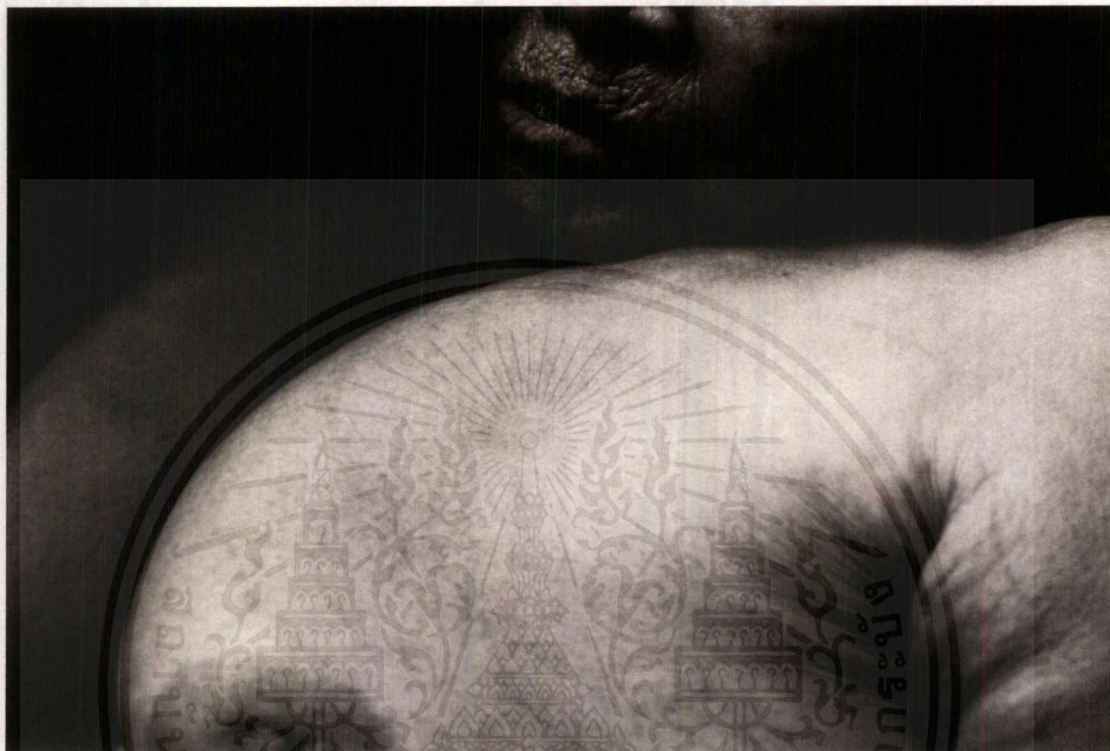
Wikalenda. 2557. **เผชิญหน้า สามภวังค์**. [Online]. Available :

<http://www.wikalenda.com/งาน/เผชิญหน้า-สามภวังค์/079646.html> (28/4/2015).

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

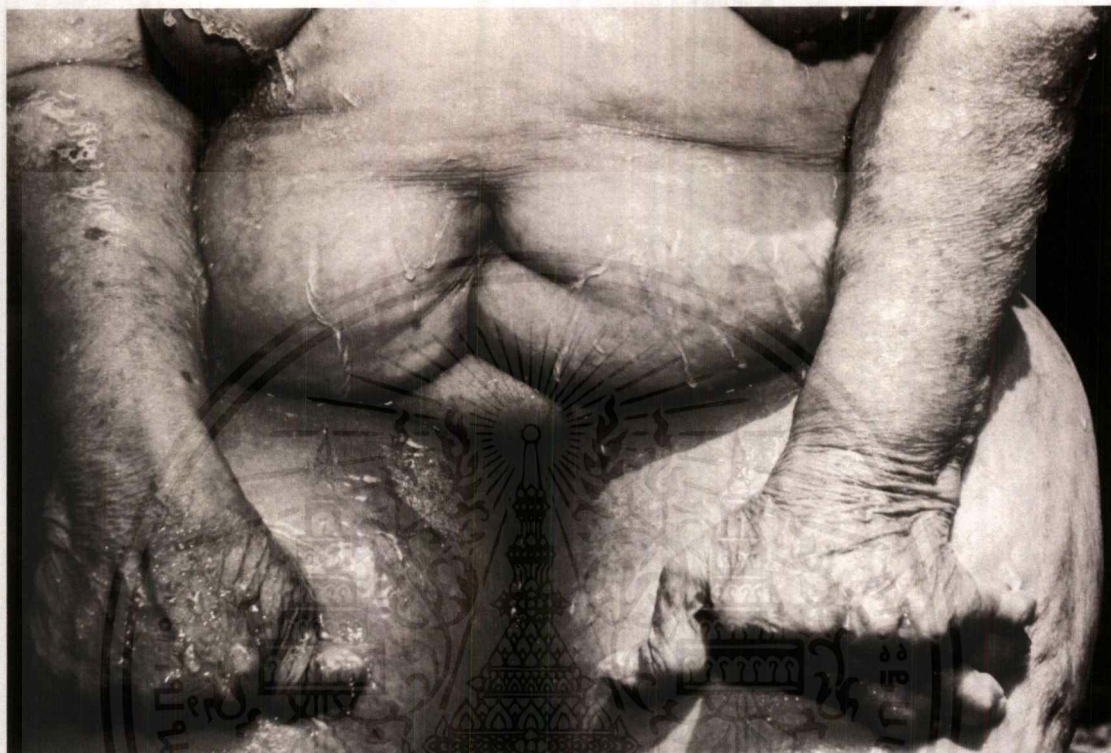

ภาพที่ 1 ; ชื่อผลงาน ภาพบันทึกร่องรอยแห่งกายสังขาร 1, 2558

เทคนิค Digital Print

ขนาด 80 x 60 เซนติเมตร

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

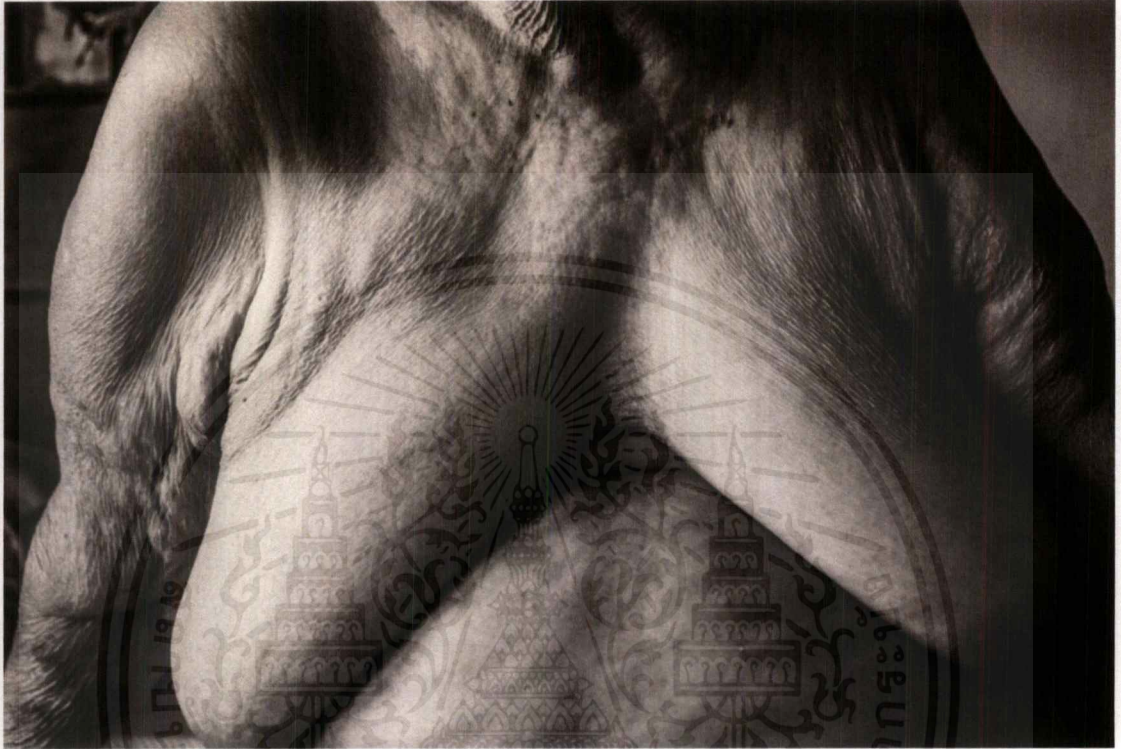

ภาพที่ 2 ; ชื่อผลงาน ภาพบันทึกร่องรอยแห่งกายสังขาร 2, 2558

เทคนิค Digital Print

ขนาด 80 x 60 เซนติเมตร

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ภาพที่3 ; ชื่อผลงาน ภาพบันทึกร่องรอยแห่งกายสังขาร 3, 2558

เทคนิค Digital Print

ขนาด 80 x 60 เซนติเมตร

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

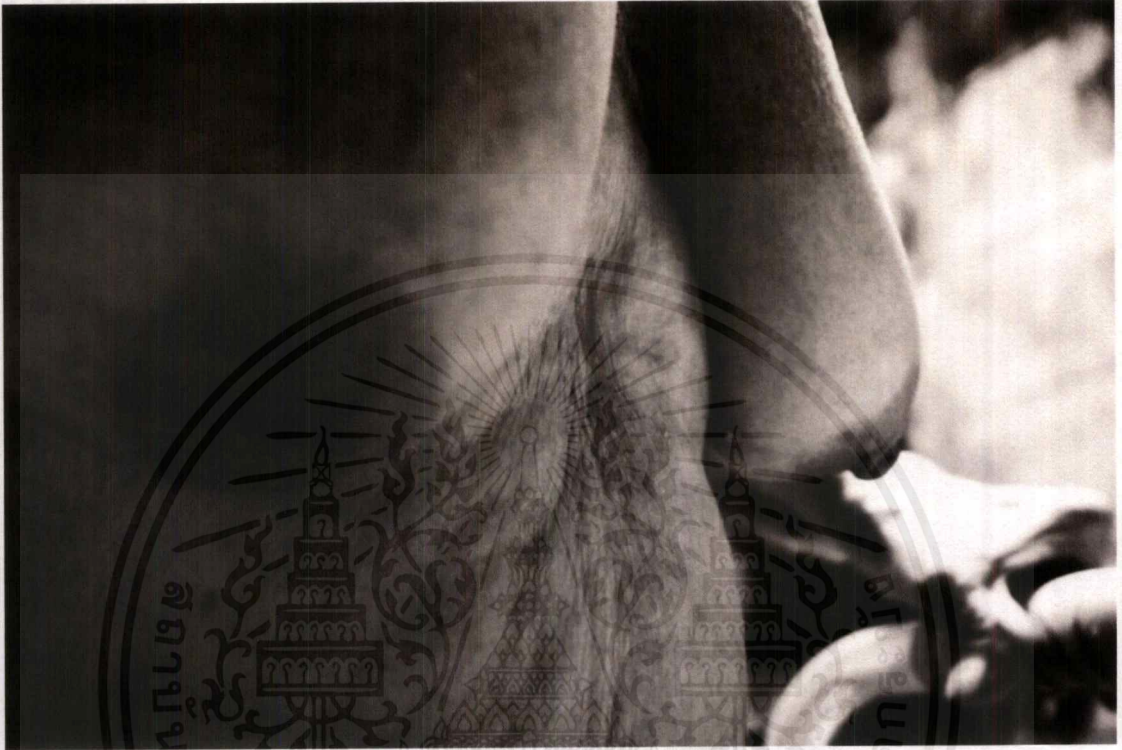

ภาพที่4; ชื่อผลงาน ภาพบันทึกร่องรอยแห่งกายสังขาร 4, 2558

เทคนิค Digital Print

ขนาด 80 x 60 เซนติเมตร

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

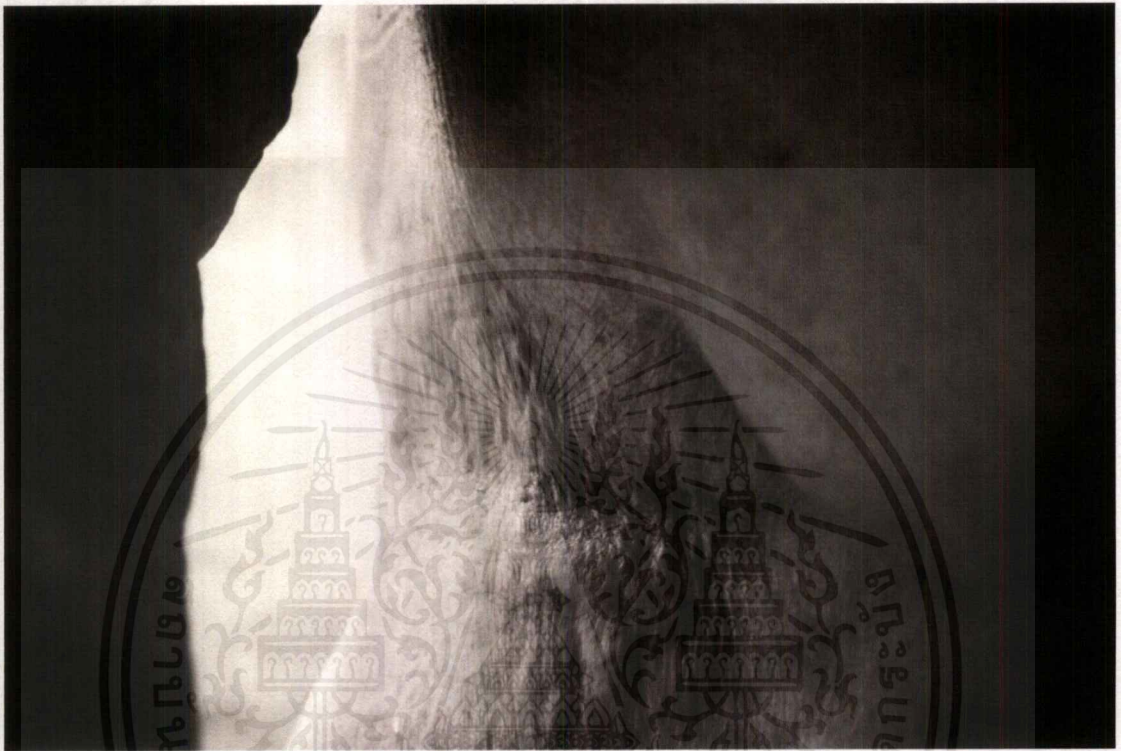

ภาพที่ 5 ; ชื่อผลงาน ภาพบันทึกร่องรอยแห่งกายสังขาร 5, 2558

เทคนิค Digital Print

ขนาด 80 x 60 เซนติเมตร

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

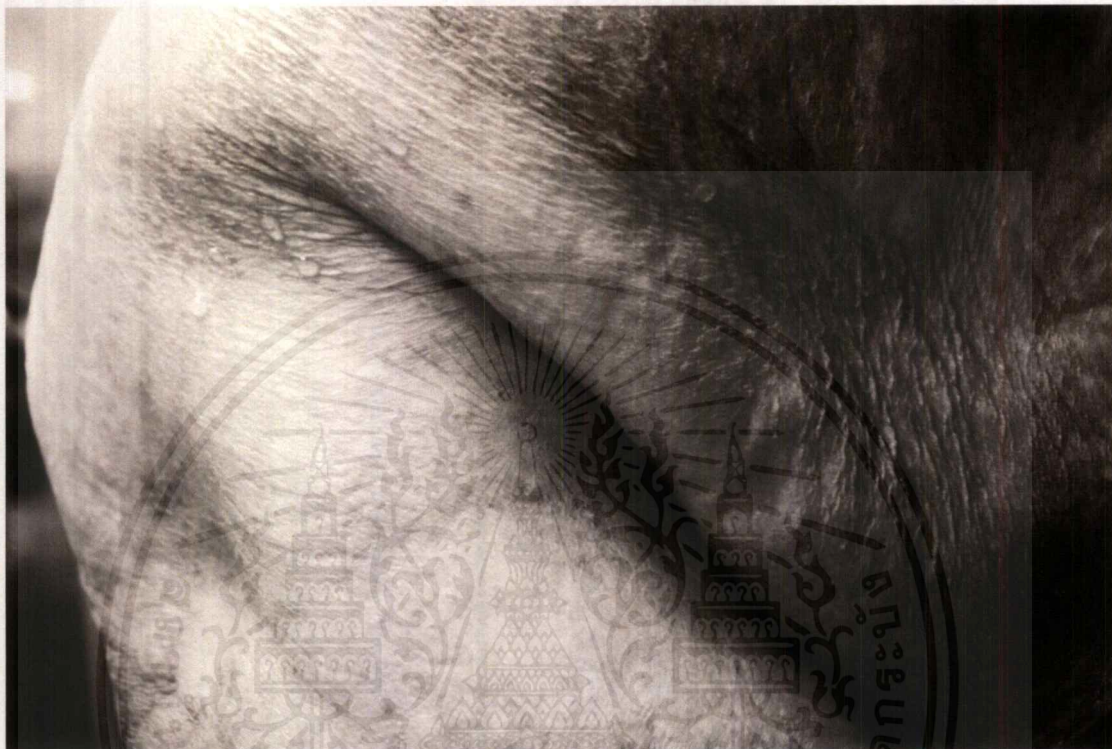

ภาพที่ 6 ; ชื่อผลงาน ภาพบันทึกร่องรอยแห่งกายสังขาร 6, 2558

เทคนิค Digital Print

ขนาด 80 x 60 เซนติเมตร

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

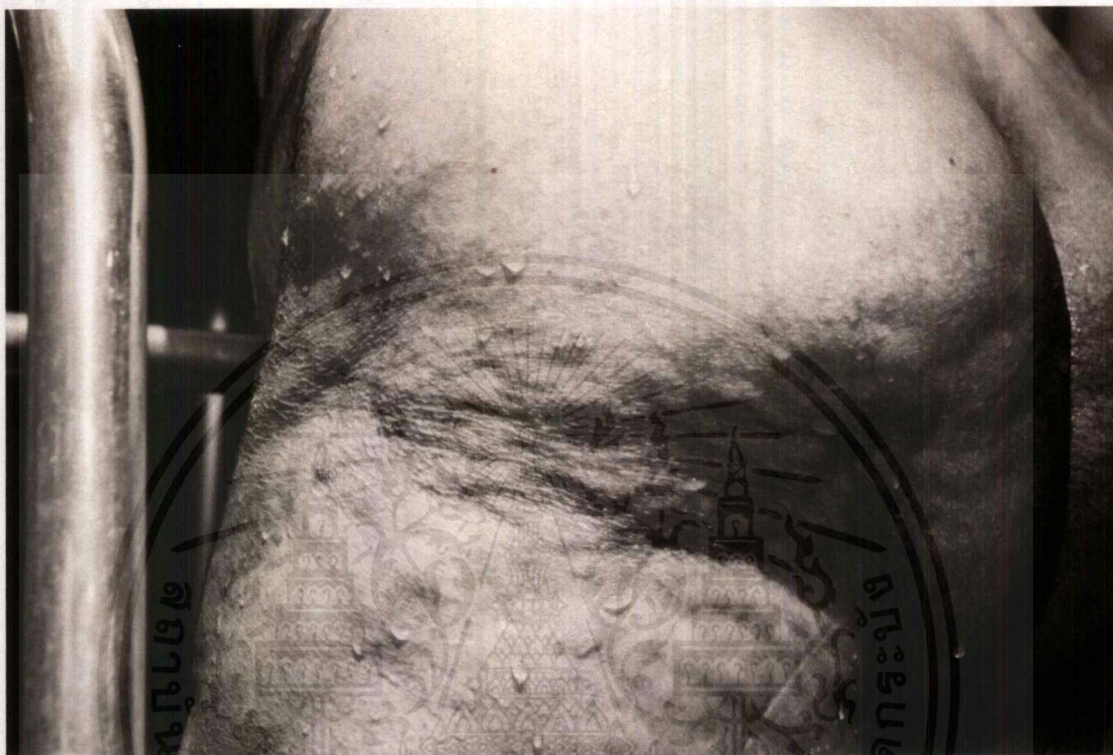

ภาพที่ 7 ; ชื่อผลงาน ภาพบันทึกร่องรอยแห่งกายสังขาร 7, 2558

เทคนิค Digital Print

ขนาด 80 x 60 เซนติเมตร

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ภาพที่ 8 ; ชื่อผลงาน ภาพบันทึกร่องรอยแห่งกายสังขาร 8, 2558

เทคนิค Digital Print

ขนาด 80 x 60 เซนติเมตร

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ประวัติผู้เขียน

ชื่อ-นามสกุล	นายศรัยรัตน์ อาขวานนท์
วัน เดือน ปีเกิด	1 มิถุนายน 2534 ที่กรุงเทพฯ
ที่อยู่	199/9 บ้านพักกรมเสนาธิการฯ ซอยสุขุมวิท64 ถนนสุขุมวิท แขวงบางจาก เขตพระโขนง กรุงเทพฯ 10260 โทร.0-89677-1187
ประวัติการศึกษา	2549 วิทยาลัยช่างศิลป์ 2552 การศึกษานอกระบบอำเภอเมืองจังหวัดสมุทรปราการ 2554 สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง คณะสถาปัตยกรรมศาสตร์ สาขาวิชาภาพพิมพ์

รางวัลและเกียรติประวัติ

- 2555 นิทรรศการศิลปะภาพถ่ายของนักศึกษาชั้นปีที่ 1 “Photo’s” Bloom Pro Labs สีส้มชอย 19
- 2555 นิทรรศการกลุ่มศิลปะภาพถ่าย “rhythm” Soul Space’yoga Studio & Art Gallery สีส้มชอย 19
- 2555 นิทรรศการศิลปะภาพพิมพ์ของนักศึกษาชั้นปีที่ 2-3 “2.3ppf” พันหนึ่งราตรีแกลลอรี
- 2556 นิทรรศการศิลปะภาพพิมพ์ร่วมสมัยระหว่างสถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง และมหาวิทยาลัยศิลปะแห่งนาโกย่า ประเทศญี่ปุ่น “No Reason:Have Result” หอศิลป์ศุภโชคอาร์ตเซนเตอร์
- 2557 นิทรรศการศิลปะภาพพิมพ์ของนักศึกษาชั้นปีที่2-3 “วิมานในอากาศ” หอศิลป์พระจอมเกล้าฯ
- 2557 นิทรรศการศิลปะของนักศึกษาวิจิตรศิลป์ลาดกระบัง “50 x 50” หอศิลป์พระจอมเกล้าฯ